

Příběh trpaslíků Verita a Valorita

Jeden prsten byl uvrhnut do ohně Hory Osudu. Sauron padl a jeho moc zmizela. Krátce na to byla hora roztržena mohutným výbuchem a třes projel celou Ardou. V dalekém Ereboru – království trpaslíků, cítili všichni tu sílu, jež hnula zem i skálou. I když otřesy byly děsivé, především v podzemních chodbách, bylo to znamení konce války a tak závaly v nejnižších, opuštěných jeskyních Ereboru, nikoho neznepokojovaly.

Ani ty nejmoudřejší z moudrých by nenapadlo, že se otřásly i samé kořeny hor a horniny, které byly nehybné od svého stvoření, se pohnuly. A přece, když oslavy utichly a nastal čas vrátit se k práci, aby mohl být svobodný svět znovu vystavěn, bylo objeveno mnoho nového v samotných kostech Středozemě.

V Ereboru byl vstup do dolních pater po dobu oprav hlavních síní uzavřen, avšak našli se dva trpaslíci, kteří tohoto nařízení nedbali.

Verit a Valorit, synové Darita, dva mladí trpaslíci, kteří již dříve ukázali, že nedají mnoho na slova starých a moudrých, vstoupili tajně a proti zákazu do spodních chodeb s cílem vynést zpět na povrch některé vzácné předměty, které byly v těchto prostorách ponechány během války. Vzali s sebou jen dvě lucerny a téměř prázdné batohy, neboť plánovali brzký návrat. Už krátce po sestupu zjistili, že dolní chodby i sály jsou poničeny víc, než si mysleli a stěny chodeb byly rozervány či přehrazeny kusy skály. Prach dosud nesednul a bylo velmi špatně vidět. V prvních dvou patrech pod úrovní hlavního dolu nic nenašli a sestupovali tak dál.

Pocítili, jak se vzduch ohřívá a zmocnil se jich neklid. Neklid jaký žádný trpaslík v podzemí cítit nemá. Od čtvrtého podlaží již chodby vůbec nepoznávali. Všechno se změnilo. Občas narazili na něco z trpasličího vybavení, ale tvar šachet byl pro ně neznámý. Chtěli se vrátit, když Verit položil svoji ruku na stěnu a pod prsty ucítil něco, co neznal. Hornina byla teplá a obepínala jemné žilky kovu. Když si lucernou posvítil až těsně u stěny, zjistil, že kov je zelený. Oba bratři byli velmi udiveni svým objevem a trvalo chvíli, než se vzpamatovali.

Sledovali skálu dál, hlouběji k srdci Hory a nakonec narazili na mohutnou slouž zeleného kovu. Neváhali a s pomocí načiní, vysekali ze skály velké kusy rudy a těmi si naplnili batohy.

Nepozorovaně se vrátili se zpět do města a o svém objevu se nikomu nezmínili. Dlouho do noci pak tajně pracovali v rodinné malé kovárně, a nad ránem získali několik ingotů čistého zeleného kovu, nad jehož vlastnostmi se velmi podívovali, neboť řada jejich pokusů a přetavení rudy selhala a museli nakonec použít zcela nový způsob, který napadl Valorita, ve chvíli, kdy si již oba začínali zoufat.

Celý den byli jako na trní, ale nemohli s kovem pracovat, aby se neprozradili. Teprve pozdě k večeru opět rozdmýchali výheň a tentokrát se pustili do zbrojařské práce a ukovali společně malou bojovou sekeru, jejíž ostří bylo břitčí než běžná ocel a přece byla pevná a odolná.

A tak, třetího dne od objevu předstoupili bratři před svého otce, Verit měl novou sekeru za pasem a prohlásil se objevitelem nového kovu, který ponese jeho jméno, neboť jako první jej zkrotil právě on a vložil sekeru do rukou svého otce, jako dar.

Mezi staršími zpočátku zavládla nedůvěra a bratři byli nejdříve potrestáni za vstup do zapovězených podzemí. Ale když se největší a nejlepší kováři přesvědčili o vlastnostech nového kovu, bylo bratrům odpuštěno a zelený kov, nyní již nesoucí Veritovo jméno, byl přijat a v pozdějších letech se ukázal být jednou z klíčových surovin, neboť jeho naleziště byla bohatá.

Valorit, ač popuzen tím, že si bratr přivlastnil většinu zásluh, nežárlil. Naopak sám vedl další výpravy do podzemních pater za zeleným kovem a především díky němu a jeho nadšení, byl již po dvou měsících úspěšně otevřen první důl na Verit. Trpaslík Verit sám, v té době odcestoval do Minas Tirith, aby představil nový kov v Gondoru. Vrátil se s překvapující zprávou, že zelený kov byl nalezen i v Gondorských dolech. Způsob zpracování Veritovy rudy však lidé dosud neodhalili a tak vděčně přijali radu od trpaslíků.

Opravy a rozvoj Ereboru pokračovali rychlým tempem a Valorit byl za své úsilí odměněn, když po pár měsících vedl výpravu do nově otevřeného podzemního patra jeskyní a na této výpravě nejen, že našel nová ložiska Veritovy rudy, ale také objevil zcela nový, modrý kov, který jak se zdálo, byl s kovem zeleným spřízněn, neboť se vyskytoval vzácně, ale vždy v blízkosti ložisek Veritu. Modrý kov, který byl brzy nazván Valoritova ruda, byl dlouho záhadou pro všechny kovotepce a kováře v celém království pod Horou. Vyskytoval se ve velkých hloubkách a zatím nebylo zprávy, že by byl nalezen i v jiném místě Středozemě. Přetavení rudy na čistý kov se však nedařilo ani po týdnech práce. Nakonec, snad trochu ironicky, to byl trpaslík Verit, nyní již vážený a bohatý, který přišel s myšlenkou, která nakonec vedla k prvnímu úspěšnému přetavení rudy na ingoty, rukou samotného Valorita. Přestože, jak se ukázalo, modrý kov předčil zelený téměř ve všech ohledech, velkou nevýhodou byl neporovnatelně nižší výskyt a tak se nedočkal tak širokého využití, ale byl určen především pro bohaté a mocné.

Oba nálezy byly velmi důležitým bodem v poválečné historii království pod Horou a jmenovitě pro trpaslíky Verita a Valorita a celou jejich rodinu znamenaly velký vzestup v bohatství i slávě. Ve světě lidí trvalo mnohem déle, než byly zelený a modrý kov, resp. Verit a Valorit, jak se jim říká, přijaty, neboť zpočátku na ně především prostší lidé hleděli s velkou nedůvěrou.